24 Jan. 1913 Malta.

Mijn allerliefst vrouwtje

't Is alweer lang geleden, ten-
minste zoo schijnt het mij toe, dat ik je
geschreven hebt. Wat zal je naar een brief
verlangd hebben toen in Antwerpen, maar
nogmaals hoor, ik kon er werkelijk niets aan
doen. Je zal wel vreemd op kijken als je ziet
dat we naar Malta zijn geweest, zonder
dat ik je daarvan iets geschreven hebt.
Het spijt me natuurlijk erg, want dan
had ik op Malta ook een brief van mijn
allerliefst schatteboutje gehad, en beste
meid je kan het haast niet voorstellen
hoe heerlijk het is een brief te ontvangen
van een meiske dat ik zoo lief heb, die
altijd mijn gedachte bezig houdt, wat
mijne bezigheden ook zijn. Hoe gaat het
II
anders met je, ben je goed gezond, ja toch hè.
Je zal het wel druk hebben met de huise-
lijke bezigheden, ik zie je al sjouwen van
het kasje naar de muur, maar je zal na-
tuurlijk aan Id[1] wel een heele steun
hebben. Is Vader[2] ook gezond ik hoop van wel,
mij dunkt moest Vader zich een beetje
in acht houden met al die vergaderingen,
want Vader is al op leeftijd, dus moet ie
altijd oppassen. De andere zijn natuurlijk
allemaal gezond. We hebben in 't Kanaal
nog al weer gehad, we hadden zware
stukken geladen zooals van 12000k°.
dus lag het schip vrij wreed. Wanneer
er dus een golf kwam dan ging het schip
wel een beetje in de hoogte maar niet
voldoende en dan kwam de rest over dek
dus je begrijpt dat het een natte gemeente
aan boord was, maar dat is natuurlijk

[1] Ida, jongste zus van Sophia
[2] Jacobus Ides, 61 jaar op de datum dat deze brief geschreven is (ervan uitgaande dat hier de vader van Sophia bedoeldt wordt); weduwnaar sinds ruim vijf jaar

niets want dan zou ik je het niet
schrijven dat begrijp je wel. Ik ben nog
III
tot overmaat van ramp nog zeeziek geweest,
maar dat is nu helemaal over. In
de Golf van Biscaye waar het zoo
spooken kan was het prachtig weer,
dat is nu de 3de keer dat ik door
de Golf ben gegaan terwijl het prachtig
weer was, dus je ziet mijn schatje
maakt nooit over iets ongerust, want
je kan er nooit iets van zeggen.
Zeg Fie dat was ook leuk, langs de
Portugeesche kust zijn we een schip
tegen gekomen van dezelfde Maatschappij.
ik had toen toevallig wacht met de 3de
officier, alle vlaggen moesten opgezet worden
(Ik zal maar weer eens beginnen, want
toen ik aan het schrijven was, werd
ik ineens geroepen, ik weet waarachtig
niet meer waarvoor, je ziet dus dat ik
niet heel goed van memorie bent, enfin
dat heb je me al meer eens verteld,
en moest er al zoodoende mee uitscheiden
IV
maar ik zal nu maar weer beginnen
want het is nu al Zondag 26 Jan.
alzoo) Ik was bezig te vertellen met
de ontmoeting van het Schip v/d Rott. Ll.
Dat de vlaggen opgezet moesten wil
zeggen, de kantoor en de Holl. Vlag.
Je moet namelijk weten dat ieder
kantoor of Maatschappij heeft een
eigen vlag, dus als men een schip in de
verte ziet met een kantoorvlag dan
weet men dadelijk van welke Maat-
schappij die is, gesnopen Schatje. (hier
heb gauw stiekem een zoentje van
me zonder dat Id het merkt. Ik zou
waarachtig weer bijna van me verhaal
afwijken, maar van zulke afdwale-
rij houd ik wel). Nu weer eens. Toen
alle vlaggen op waren veranderden we

van koers en het andere schip en wel
zoodanig dat we elkander bijna rake-
lings passeerden (Rakelings wil hier zeggen
op een afstand van ongeveer 75 M.)
V

We heschen of is 't hijschden of heischten (zoek
nu maar eens uit, je hebt toch den tijd)
toen het sein T D L [LT: ?] hetgeen beteekende
"Ik wensch U een aangename overtocht"
Zij hadden dit sein ook in top, en wij
seinden toen weer terug H O R [LT: ?] d.w.z.
"Dank U". Ik dacht nu zoo; wij
wenschen hun een aangename over-
tocht maar dat kleine overtochtje zou
ik best mee willen maken, dan zou
ik weer bij mijn vrouwtje zijn, die zoo
goed voor me is, en die dikwijls
veel voor me moet verdragen, maar die
dit alles uit liefde gaarne doet. Ik hoop
dan ook Fie dat we eens voor eeuwig
vereenigd mogen worden en dat we samen
met Gods hulp de Strijd des levens moedig
aanvaren, dat mijn liefste schat is mijn
vurigste wensch.
Nadat we elkander voorbij voeren bliezen
we alle 2 op stoomfluit en de kapitein
VII

riep de andere gezagvoerder nog iets toe
met behulp van de scheepsroeper, maar
wat, heb ik niet verstaan want ik was
op het achterschip. En zoo ging het schip
de "Djebres"[3] zijn weg steeds het Vaderland
naderende, en ik dacht ook nog aan
een klein gedichtje;

> De Besoeki (hier jammer genoeg de Djebres)
> keert thans thuiswaards weder
> Al komen van het verre Oosten Strand
> Het werkt gevoelens blij en teeder
> Het naderen van het Vaderland.

[3] https://lloydatelier.nl/megagalerij-djebres/

Dit was namelijk door een scheepsdokter bij elkander geflanstd, maar dan een heel gedicht dan, waarvan ik het eerste altijd heb onthouden. Hierbij kan je echt zien die lui niets te doen hebben tenminste aan boord. Nu ik toch eenmaal dit soort onderwerp onder handen heb, zal ik nog meer vertellen. Onze kok had de vorige reis heel zijn arm (en) hand en gezicht verbrand en dat heeft de 1e officier prachtig genezen, je kan er gewoonweg totaal niets meer van zien en een dokter zou het niet beter gedaan hebben, misschien nog eerder verknoeid. Dus dat moet je voor een aardigheid eens tegen Vader zeggen als je toch met Vader aan het boomen bent.
En deze keer nu nog. We hadden namelijk zware stukken in Hamburg en daar moest nog al bij opgepast worden. Nu raakte per ongeluk de hand van een collega van mij, die er eigenlijk nog niets mee te maken had geklemd. Alles werd dadelijk stop gezet anders was zijn heele hand er aan gegaan. Nou zal ik je toch even kwaad maken, wat je toch zoo graag wildet. Verbeeldt je dat dit nu met mij was gebeurd maar dan in Rotterdam en dat het dan zo erg was geweest dat alles er bij hing, zoowel pink als duim aan een enkel velletje, dan had ik toch lekker

thuis kunnen blijven is niet, dan had ik nog bij jou kunnen zitten, met mijn linkerhand om je hals geslagen en mijn rechterhand, die niet zien mag wat de linkerhand doet (of is 't andersom) in verband tusschen mijn jas. Dat had ik heel leuk gevonden. Jij niet?! (natuurlijk hè zou je het leuk gevonden hebben, dat kan ik me best voorstellen. Hè nu zou ik je gezicht wel eens willen zien, alleen maar om te zien hoe jij kwaad kijkt, alleen daarom hoor anders niet.

We hebben hier in de Middellandsche Zee
prachtig weer en het zonnetje schijnt lekker
warm, dus dat is nog al gelukkig.
Lien[4] zal zeker wel nu terug zijn van Davos.
Ze zal wel veel gezien hebben op dit reisje.
Ik wed dat ze nog meer gezien heeft dan
ik, die zoo wat de halve wereld gezien, en
eigenlijk weer niets gezien heb. Maar nu
ga ik eindigen want op 8 uur moet ik
naar de brug tot 12 nacht en nu word ik juist
geroepen. Nou lieve Schat wees gegroet en ontvang 1000
kussen van je altijd en innigliefhebbende "man" Harris[5].
P.S. Doe de groeten aan Vader, Lien, Guus[6], Ida en Ben[7]
en ook aan Dit[8] en aan de
fam. Reynders & Rutte
daaaag
zoeoeoeoeoeoeoeoeoeoen.

[4] Lien, oudere zus van Sophia
[5] De eerste keer dat ik 'Harris' tegenkom, in plaats van Henri
[6] Oudste broer van Sophia
[7] Jongste broer van Sophia
[8] Onbekend wie hiermee bedoeld wordt